СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА НЕЗАВИСИМИЯ ФИНАНСОВ ОДИТ И ИЗРАЗЯВАНЕТО НА СИГУРНОСТ ПО УСТОЙЧИВОСТТА

№	**Дата и начин на постъпване на становището** (официално, по ел. поща, чрез Портала за обществени консултации и т.н.)	**Име на лице/наименование ЮЛ**	**Декларирани данни дали лицето действа от свое име или защитава позиция от името на друго лице/група лица**	**Предложения и становища**	**Приети/ неприети**	**Мотиви**
1.	27.09.2026 г. Получено чрез Портала за обществени консултации	Димитър Барбуков	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**Становище по проекта** **I. Предмет и обща оценка** Проектът има ограничен предмет: изменя три действащи разпоредби и въвежда преходен режим за одитори и одиторски дружества от трети държави, извършващи ангажименти за изразяване на сигурност по устойчивостта. Основната му цел е да приведе закона в съответствие с Директива (ЕС) 2026/470, която изменя Директива 2006/43/ЕО, включително във връзка с: • замяната на бъдещото изискване за „разумна“ сигурност с режим на „ограничена“ сигурност; • промяната на изискванията към одиторските дружества, извършващи уверителни ангажименти по устойчивостта; • въвеждането на преходен регистрационен режим за одитори и одиторски дружества от трети държави.		

				Директива (ЕС) 2026/470 е публикувана в Официалния вестник на ЕС на 26 февруари 2026 г. и влиза в сила на 18 март 2026 г. Съгласно публикувания текст срокът за приемане на стандартите за ограничена сигурност е променен на **1 юли 2027 г.**, а не на 1 октомври 2026 г.[boe][hse.sdu] Проектът по същество следва европейската уредба, но е **непълен, неточен и недостатъчно съгласуван с действащия закон**. Най-същественият проблем е, че той възпроизвежда преходната разпоредба без да гарантира пълното ѝ приложно поле, без да изяснява териториалния и предметния обхват на режима и без да уреди необходимите последици за регистъра, надзора, отказа за вписване и обжалването. Предлагам проектът да бъде приет само след съществена редакция. **II. Сравнение с действащия закон** **1. Член 3а, ал. 4** **Действаща редакция** Действащият чл. 3а, ал. 4 предвижда: „След приемането от Европейската комисия на Европейски стандарти за изразяване на разумна сигурност по устойчивостта ... задължителният ангажимент ... се осъществява чрез ангажимент за разумна степен на сигурност.“ Тази редакция е била съобразена с предходната редакция на чл. 26а от Директива 2006/43/ЕО, която предвиждаше възможност за преминаване към разумна сигурност след приемане на съответни стандарти. **Проект** § 1 предвижда: „В чл. 3а, ал. 4 навсякъде думата „разумна“ се заменя с „ограничена“.“		

				Така нормата ще се отнася до „Европейски стандарти за изразяване на ограничена сигурност“. **Проблем** Редакцията е формално кратка, но недостатъчна. Директива (ЕС) 2026/470 не просто заменя една дума. Тя: 1. изменя крайния срок за приемане на стандартите за ограничена сигурност на **1 юли 2027 г.**; 2. заличава бъдещото задължение за приемане на стандарти за разумна сигурност; 3. променя делегирането на правомощия на Комисията; 4. променя логиката на националния преход от ограничена към разумна сигурност. Европейската директива вече предвижда, че Комисията приема делегиран акт за стандартите за ограничена сигурност „не по-късно от 1 юли 2027 г.“ Същевременно тя премахва изискването за последващо приемане на стандарти за разумна сигурност, тъй като това би увеличило разходите за предприятията и доставчиците на услуги.[boe][hse.sdu] Следователно механичното заменяне на думата „разумна“ с „ограничена“ не е достатъчно. Законът трябва изрично да отрази, че: • до приемането на европейските стандарти се прилагат действащите професионални стандарти, доколкото са съвместими с правото на ЕС; • след приемането им задължителните ангажименти се извършват съгласно стандартите за ограничена сигурност; • не се създава автоматичен бъдещ преход към разумна сигурност;		

				• доброволното извършване на ангажимент за разумна сигурност не може да бъде представяно като задължително изискване, ако правото на ЕС не го налага. **Предложение** § 1 да бъде заменен със следния текст: **„§ 1. В чл. 3а ал. 4 се изменя така:** „(4) След приемането от Европейската комисия на стандартите за ограничена сигурност по устойчивостта съгласно чл. 26а, параграф 3 от Директива 2006/43/ЕО задължителният ангажимент за сигурност по устойчивостта се извършва чрез ангажимент за ограничена степен на сигурност в съответствие с тези стандарти.““ Добре е да се добави и преходна алинея: „До приемането на стандартите по ал. 4 задължителните ангажименти за сигурност по устойчивостта се извършват съгласно приложимите професионални стандарти, доколкото това е съвместимо с правото на Европейския съюз.“ Тази редакция е по-прецизна от предложеното механично заместване. **2. Член 7, ал. 4** **Действаща редакция** Действащият чл. 7, ал. 4 предвижда, че дружество за извършване на ангажименти за сигурност по устойчивостта е одиторско дружество, в което: „поне един от съдружниците или управителите и поне един от отговорните одитори за ангажименти за сигурност по устойчивостта от името на дружеството са вписани в регистъра по чл. 20 като регистрирани одитори по устойчивостта“. Това означава две отделни изисквания:	**Приема се**	

				1. поне един съдружник или управител; 2. поне един отговорен одитор. **Проект** § 2 предвижда думите: „и поне един от отговорните одитори за ангажименти за сигурност по устойчивостта от името на дружеството са вписани“ да бъдат заменени с: „е вписан“. Следователно ще бъде достатъчно само: „поне един от съдружниците или управителите ... е вписан ... като регистриран одитор по устойчивостта“. **Съответствие с правото на ЕС** Промяната съответства на новия чл. 3, параграф 4 от Директива 2006/43/ЕО, изменен с Директива (ЕС) 2026/470. Европейската уредба вече не изисква всички общи условия за одиторско дружество да се прилагат по същия начин към дружествата, извършващи уверяване на информацията за устойчивостта. Вместо това се изисква одиторското дружество да определи поне един „key sustainability partner“, който да отговаря на съответните изисквания и да бъде одобрен като задължителен одитор в съответната държава членка.[hse.sdu] **Проблем** Въпреки че посоката е правилна, редакцията на § 2 е недостатъчна по две причини. **Първо: не се въвежда изрично отговорен партньор по устойчивостта** Директивата изисква дружеството да определи поне един ключов партньор по устойчивостта: „at least one key sustainability partner“, който може да бъде и един от ключовите одиторски партньори. Одиторското дружество трябва да му осигури: • достатъчни ресурси;		

				• персонал с необходимата компетентност и способности; • реална отговорност за изпълнението на ангажимента. Проектът само премахва изискването за „поне един отговорен одитор“, но не въвежда позитивно задължение за определяне на отговорен партньор по устойчивостта. **Второ: използването на „съдружник или управител“ е по-тясно и различно от директивата** Европейската директива говори за „key sustainability partner“, а не непременно за съдружник или управител. Партньорът може да бъде лице, което не е съдружник и не е управител, но носи професионалната отговорност за ангажимента. **Предложение** § 2 да се преработи така: **„§ 2. В чл. 7, ал. 4 се правят следните изменения:** 1. думите „и поне един от отговорните одитори за ангажименти за сигурност по устойчивостта от името на дружеството са вписани“ се заличават; 2. създават се изречения второ и трето: „Одиторското дружество определя най-малко един ключов партньор по устойчивостта, който отговаря за изпълнението на ангажиментите за сигурност по устойчивостта от името на дружеството и е вписан в регистъра по чл. 20 като регистриран одитор по устойчивостта. Ключовият партньор по устойчивостта може да бъде и ключов одиторски партньор. Дружеството осигурява на ключовия партньор по устойчивостта достатъчни ресурси и персонал с необходимата компетентност и способности.““	**Не се приема**	Предложението по същество е уредено в закона с нормата на чл. 56, ал. 9 вр. ал. 2.

				Това ще възпроизведе съществото съдържание на европейската норма, вместо само да премахне едно изискване. --- **3. § 2, ал. 1, т. 6 от допълнителните разпоредби** **Проект** § 3 предвижда добавяне на: „Директива (ЕС) 2026/470 ... за изменение на директиви 2006/43/ЕО, 2013/34/ЕС, (ЕС) 2022/2464 и (ЕС) 2024/1760...“ **Положителна оценка** Добавянето на новата директива в списъка на актовете, с които законът е свързан, е необходимо и правилно. **Проблеми** **1. Неточно цитиране на директивите** В текста се използва: „директиви 2006/43/ЕО, 2013/34/ЕС, (ЕС) 2022/2464 и (ЕС) 2024/1760“. Това е граматически и юридически неточно, тъй като: • 2006/43/ЕО е директива; • 2013/34/ЕС е директива; • (ЕС) 2022/2464 е директива; • (ЕС) 2024/1760 е директива. Формулировката трябва да бъде: „Директива 2006/43/ЕО, Директива 2013/34/ЕС, Директива (ЕС) 2022/2464 и Директива (ЕС) 2024/1760“. **2. Несъответствие между заглавието и българската терминология** В проекта се използва: „някои изисквания за отчитане на предприятията във връзка с устойчивостта и някои изисквания за дължима грижа на дружествата във връзка с устойчивостта“.	**Не се приема**	Официалният превод на директивата е „Директива (ЕС) 2026/470 на Европейския парламент и на Съвета от 24 февруари 2026 година за изменение на директиви 2006/43/ЕО, 2013/34/ЕС, (ЕС) 2022/2464 и (ЕС) 2024/1760 по отношение на някои изисквания за отчитане на предприятията във връзка с устойчивостта и някои изисквания за дължима грижа на дружествата във връзка с устойчивостта (Текст от значение за ЕИП)“.

				Терминът „дължима грижа“ може да бъде разбран като гражданскоправен стандарт на поведение. В контекста на Директива (ЕС) 2024/1760 утвърденият термин е „дю дилиджънс“ или „надлежна проверка“/„надлежна грижа“ според терминологичната политика на българската версия на директивата. Следва да се използва официалният термин от българския текст на Директива (ЕС) 2026/470, а не свободен превод. **3. Липса на препратка към конкретната европейска разпоредба** Самото включване на директивата в допълнителните разпоредби не урежда материалните последици от транспонирането. То има само информативно значение. **III. Анализ на преходната разпоредба** **1. Общ предмет** § 4 въвежда специален режим за финансовите години, започващи между 1 януари 2025 г. и 31 декември 2030 г. Предвидено е изискванията на чл. 23, ал. 1–6 да не се прилагат, когато одитор или одиторско дружество от трета държава предостави на Комисията определена информация. Това следва логиката на новия чл. 45, параграф 5б от Директива 2006/43/ЕО. Директивата изрично предвижда, че държавите членки не прилагат обичайния режим на регистрация, надзор, качество и санкции към такива одитори за преходния период, ако бъде предоставен изчерпателният набор от информация.[hse.sdu] **2. Основен проблем: непълно определяне на приложното поле** Проектът говори общо за: „одитор или одиторско дружество от трета държава“.		

				Същевременно европейската норма се отнася до одитори и одиторски дружества от трети държави, които издават уверителни доклади за годишно или консолидирано отчитане по устойчивостта на дружества от трети държави, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в държава членка. Европейската директива обвързва режима с конкретен контекст — отчети на предприятия от трети държави, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар в ЕС. Това е видно и от мотивите към директивата, според които опростеният режим е предназначен за одитори от трети държави, издаващи отчети за устойчивостта на дружества от трети държави, допуснати до търговия на регулиран пазар в държава членка.[boe] Проектът не съдържа това ограничение. **Риск** В настоящия си вид разпоредбата може да бъде тълкувана като приложима към: • всяко одиторско дружество от трета държава; • всеки отчет за устойчивостта; • всяко предприятие, включително предприятие от ЕС; • всякакъв вид уверителен доклад. Това би разширило националното изключение извън минимално необходимото по директивата и би могло да доведе до различно третиране на местни и чуждестранни доставчици на услуги. **Предложение** В § 4, ал. 1 след „от трета държава“ да се добави: „който издава доклад за изразяване на сигурност по устойчивостта относно годишното или консолидираното отчитане по устойчивостта на предприятие от трета	**Не се приема**	Изискванията по параграф 5б от Директива 2006/43/ЕО се отнасят за всички отчети на предприятия със седалище в България, по които е

				държава, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България или в друга държава членка“. Така нормата ще следва реалния обхват на чл. 45, параграф 5б от Директива 2006/43/ЕО. **3. Прекалено разширяване на изискуемата информация** Директивата изисква шест категории информация: 1. наименование и адрес на одитора или дружеството и правна структура; 2. декларация за придобити знания и тяхното равнище; 3. описание на одиторската мрежа; 4. приложени стандарти и изисквания за независимост; 5. описание на системата за вътрешен контрол на качеството; 6. данни за последната проверка за гарантиране на качеството и резултатите от нея. Проектът добавя значителен набор от национални изисквания: „адрес за връчване на съобщения в страната, електронен адрес за уведомяване, телефон, интернет страница ... и персонален профил ... в информационната система за сигурно електронно връчване“. Тези изисквания не се съдържат в текста на европейската преходна разпоредба, която говори за „name and address“ и „legal structure“.[hse.sdu] **Проблем** Допълнителните изисквания могат да затруднят или фактически да направят		изразена сигурност по устойчивостта от одитори от трети държави, като изрично е посочено, че не се засягат разпоредбите на параграфи 1 – 5а на чл. 45 от директивата.

				невъзможна регистрацията на лица от трети държави, особено когато: • нямат представителство в България; • нямат достъп до българската система за електронно връчване; • не могат да създадат персонален профил по българското законодателство; • не поддържат интернет страница. Това може да противоречи на целта на директивата за опростен преходен режим. **Особено проблемна е формулировката „ако е приложимо“** В т. 1 и т. 2 се използва: „интернет страница, ако е приложимо“ Но за персоналния профил се използва: „ако е приложимо“, без да е ясно: • кога е приложимо; • кой преценява; • достатъчно ли е лицето да няма техническа възможност; • дали липсата на профил води до отказ. В последната алинея проектът предвижда: „Ако цялата или част от информацията по ал. 1 не е предоставена ... Комисията не вписва...“ Така дори непредоставянето на информация, която не е релевантна или обективно не може да бъде предоставена, води до автоматичен отказ. **Предложение** Точка 1 и т. 2 да се прецизират: „адрес и официален електронен адрес за контакт, когато такъв е наличен, както и лице за контакт или представител за целите на производството по вписване“. Ако се изисква адрес за връчване в България, трябва да се предвиди алтернатива:	**Приема се**	

				„адрес за връчване на съобщения в Република България или адрес на упълномощен представител в Република България“. Не следва задължително да се изисква персонален профил в българската система за електронно връчване, освен ако това е абсолютно необходимо и е технически и правно достъпно за субекти от трети държави.		
				4. Липса на гаранция, че регистрацията е само за конкретната дейност Проектът предвижда: „Комисията вписва в регистъра по чл. 20 съответния одитор или одиторско дружество от трета държава за целите на изразяването на сигурност по устойчивостта“. Това е правилно като посока, но не е достатъчно ясно. Необходимо е изрично да се посочи, че вписването: • не дава право за извършване на задължителен финансов одит; • не дава статут на регистриран одитор по общия режим; • не дава право за извършване на други одиторски услуги; • важи само за преходния период; • се отбелязва в отделна категория в регистъра; • не подлежи на автоматично продължаване след 31 декември 2030 г.	**Не се приема**	В текста на параграф 5б от директивата изрично е посочено, че не се засягат разпоредбите на параграфи 1 – 5а на чл. 45 от директивата, съответно съгласно чл. 29 ЗНФОИСУ правоспособност за извършване на финансов одит имат само вписаните в публичния регистър по чл. 20 одитори – физически лица и одиторски дружества. В регистъра (публикуван на интернет страницата на КПНРО) е налице изрично разделение на одиторите с правоспособност за извършване само на

				Предложение Да се добави нова алинея: „Вписването по ал. 2 има действие единствено за изразяване на сигурност по устойчивостта при условията на тази разпоредба и не представлява регистрация като регистриран одитор или одиторско дружество по общия ред. Вписването се извършва в отделна категория на регистъра и съдържа изрично отбелязване, че е извършено по преходния регистрационен режим.“ **5. Неуреден срок за произнасяне** Проектът не определя срок, в който Комисията трябва да се произнесе по заявлението или предоставената информация. Това е съществен пропуск, защото: • регистрацията е условие за законосъобразното използване на доклада; • предприятията трябва да планират одитните ангажименти; • липсата на срок създава риск от административно бездействие; • не е ясно кога се счита, че документите са непълни. **Предложение** Да се създаде алинея: „Комисията се произнася по предоставената информация в 30-дневен срок от получаването на всички изискуеми документи. Когато установи нередовност или непълнота, тя уведомява заявителя и определя срок за отстраняването им, който не може да бъде по-кратък от 14 дни.“	**Приема се**	финансов одит от одиторите с правоспособност и за изразяване на сигурност по устойчивостта. По отношение на одиторите по финансов одит от трети държави изискванията са уредени в чл. 23 от закона.

				Това съответства на принципите на предвидимост, служебно начало и добро управление. --- **6. Липса на изрична процедура при непълна информация** Проектът постановява директно: „Ако цялата или част от информацията ... не е предоставена ... Комисията не вписва...“ Тази редакция е твърде категорична и не прави разлика между: • липса на задължителна информация; • незначителен формален пропуск; • неясна или противоречива информация; • документ, който е предоставен, но не отговаря на формата; • информация, която не е приложима към конкретния одитор. Директивата изисква отказ, ако информацията не е предоставена, но не изключва национална процедура за отстраняване на нередовности. **Предложение** Последното изречение да бъде заменено с: „Когато липсва информация, която е задължителна съгласно ал. 1, Комисията дава срок за нейното предоставяне. Ако в този срок информацията не бъде предоставена или не удостоверява изпълнението на изискванията на ал. 1, Комисията отказва вписването с мотивирано решение.“ --- **IV. Несъответствия с правото на ЕС** **1. Непълно транспониране на чл. 3, параграф 4 от Директива 2006/43/ЕО** Проектът изменя само чл. 7, ал. 4, но не въвежда цялото съдържание на европейската норма.	**Не се приема** **Не се приема**	Прилага се Административнопроцесуалния кодекс. Член. 3, параграф 4 от Директива 2006/43/ЕО урежда реда за получаване на правоспособност

				Директивата предвижда: • най-малко един ключов партньор по устойчивостта; • той да отговаря на изискванията за одобрение; • да бъде одобрен като задължителен одитор в съответната държава членка; • дружеството да му предостави достатъчни ресурси; • дружеството да осигури компетентен персонал; • този партньор да може да бъде един от ключовите одиторски партньори. Българският проект не урежда ресурсите, персонала и отговорността на ключовия партньор.		(регистриране) на одиторските дружества. Въпросът с назначаване на отговорен одитор/партньор и осигуряването му на достатъчно ресурси е уреден в чл. 24б от директиватга, като тези изисквания са въведени в пълнота в българското законодатество – чл. 56, ал. 9 вр. ал. 2 вр. т. 23 ДР ЗНФОИСУ
				2. Несъответствие относно стандартите за ограничена сигурност Проектът не посочва новия срок — **1 юли 2027 г.** Директивата изрично задължава Комисията да приеме стандартите до тази дата.[hse.sdu] Не е необходимо този срок непременно да се възпроизвежда в националния закон, но националната уредба трябва да бъде построена така, че да не предполага бъдещо приемане на стандарти за разумна сигурност, след като европейската директива вече е премахнала това изискване.	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество.
				3. Прекомерно национално надграждане на преходния режим Изискванията за: • адрес за връчване в България; • електронен адрес; • телефон; • интернет страница;	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество.

				• персонален профил в системата за електронно връчване, не произтичат пряко от европейската преходна норма. Те могат да бъдат допустими само ако са: • обективно необходими; • пропорционални; • приложими еднакво; • съвместими със свободното предоставяне на услуги; • съвместими с принципа на взаимно признаване. В противен случай съществува риск от неоправдано ограничаване на достъпа на доставчици от трети държави до преходния режим. **4. Неясен териториален обхват** Директивата обвързва режима с отчети за устойчивостта на предприятия от трети държави, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в държава членка. Проектът не съдържа това ограничение. Това създава риск от неправилно транспониране чрез прекомерно разширяване на обхвата. **5. Недостатъчна уредба на регистъра** Директивата изисква регистрацията да бъде ясно обозначена като извършена по преходния режим. Проектът предвижда само: „пояснява, че вписването е извършено съгласно регистрационния режим по ал. 1“. Не е уредено: • как се публикува това обозначение; • какви данни се включват в регистъра; • как се разграничават тези лица от регистрираните одитори по общия режим;	**Не се приема** **Не се приема**	Изискванията на чл. 45, параграф 1 от Директива 2006/43/ЕО са въведени в пълнота в българското законодателство – вж. чл. 23, ал. 8 вр. ал. 1 ЗНФОИСУ. Бележката не съдържа предложение по същество. Редът и начинът за публикуване на информацията в регистъра по чл. 20 ЗНФОИСУ са уредени с Наредба № 3/14.07.2020 г. за условията и реда за

				• кога се заличава вписването; • как се удостоверява действието на регистрацията пред трети лица.		съставяне и поддържане на регистъра на регистрираните одитори (Обн. - ДВ, бр. 74 от 2020 г.; изм., бр. 65 от 2021 г.; изм. и доп., бр. 100 от 2021 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2024 г.), приета с Решение № 103/14.07.2020 г. от Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори, съответно след приемане на проектозакона ще бъдат направени произтичащите от него промени в наредбата.
				V. Вътрешни неточности и законодателна техника **1. „Комисията“ не е индивидуализирана** В § 4 е използвана думата: „Комисията“. Ако в закона вече има легално определена „Комисия“, това трябва да се провери за последователност. Ако не, следва да се използва пълното наименование: „Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори“. При преходен режим с международни субекти не бива да има съмнение кой е компетентният орган.	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество. „Комисията“ е индивидуализирана с текста на чл. 1, т. 6 ЗНФОИСУ.

				2. Несъответствие между „одиторски доклади“ и „доклади за изразяване на сигурност“ Проектът използва: „одиторските доклади за извършени ангажименти за изразяване на сигурност“. Директивата използва „assurance reports“, което в българската терминология следва да бъде последователно преведено като: „доклади за изразяване на сигурност“. Това е важно, защото терминът „одиторски доклад“ може да се разбира като доклад по финансов одит. **Предложение** Да се използва: „доклади за изразяване на сигурност по устойчивостта“.	**Не се приема**	Резултатите от ангажименти за независим финансов одит и за изразяване на сигурност по устойчивостта се обективират в одитордски доклади, чиято форма, съдържание и ред за издаване са уредени с разпоредбите на чл. 51 и чл. 51а ЗНФОИСУ, както и със съответните приложими професионални стандарти.
				3. „Изготвени за финансовите години“ Проектът говори за доклади: „изготвени за финансовите години, започващи през периода...“. По-точно е: „издадени във връзка с финансови години, започващи през периода...“. Докладът не се „изготвя за финансовата година“ в същия смисъл, в който се изготвя отчетът. Европейската норма е свързана с assurance reports issued for financial years starting during the period.[hse.sdu]	**Не се приема**	Цитираният от подателя текст се отнася не до одиторпските доклади за изпълнени ангажименти за сигуррност по устойчивостта, а за отчетите по устойчивостта, „изготвени за финансовите години, започващи през периода от 1 януари 2025 г. до 31 декември 2030 г.“.
				4. Смесване на „регистрация“ и „вписване“	**Не се приема**	

				Проектът последователно използва и двата термина: • „регистрационен режим“; • „вписва в регистъра“; • „регистрацията“. Необходимо е да се избере един основен термин. При действащия закон правилният термин е „вписване в регистъра“, а „регистрация“ може да се използва за режима като цяло. **5. Липса на последици при заличаване или отказ** Не е уредено: • може ли вече издаден доклад да се използва при последващо заличаване; • какво става при неверни данни; • може ли Комисията да заличи служебно лицето; • подлежи ли отказът на обжалване; • как се публикува отказът; • как се уведомяват засегнатите предприятия. Тези въпроси са особено важни за правната сигурност.	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество. В проекта е ползван подходът с използване на думите „вписва“ и „вписване“. В чл. 29, ал. 1 ЗНФОИСУ изрично е посочено, че „регистрираните одитори по устойчивостта имат изключителното право да извършват ангажименти за сигурност по устойчивостта, при условията и по реда на този закон“, с оглед на което и съгласно чл. 23, ал. 8 вр. ал. 7 ЗНФОИСУ издаването на одиторски доклади за изразяване на сишгерност по устойчивостта от лица, невписани в регистъра по чл. 20 ЗНФОИСУ, вкл. и такива от трети държави и/или по реда на преходния режим, не пораждат правни

						последици на територията на страната
				VI. Конкретен вариант за преработена преходна разпоредба Предлагам § 4 да бъде заменен със следния текст: **„§ 4. (1) До 31 декември 2030 г. изискванията на чл. 23, ал. 1–6 не се прилагат по отношение на доклади за изразяване на сигурност по устойчивостта, издадени за финансови години, започващи в периода от 1 януари 2025 г. до 31 декември 2030 г., когато докладът се отнася до годишно или консолидирано отчитане по устойчивостта на предприятие от трета държава, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в държава членка, и одиторът или одиторското дружество от трета държава предостави на Комисията следната информация:** **1.** наименование или имена, адрес и правноорганизационна форма на одитора или одиторското дружество, както и данни за регистрацията му в третата държава; **2.** декларация, че одиторът, подписал доклада, притежава знания в областта на отчитането и изразяването на сигурност по устойчивостта, както и информация за равнището на тези знания; **3.** когато одиторът или одиторското дружество е член на одиторска мрежа — описание на мрежата; **4.** приложените стандарти за изразяване на сигурност и изискванията относно независимостта;	**Приема се**	

				5. описание на системата за управление на качеството, приложима към ангажиментите за сигурност по устойчивостта; **6.** данни дали и кога е извършена последната проверка за гарантиране на качеството във връзка с ангажименти за сигурност по устойчивостта и информация за резултатите от нея. **(2)** Комисията може да изиска превод на документите на български език, когато това е необходимо за произнасянето. **(3)** Когато информацията по ал. 1 е непълна, Комисията уведомява заявителя и определя срок за отстраняване на нередовностите. **(4)** При предоставяне на цялата информация по ал. 1 Комисията вписва одитора или одиторското дружество в отделна категория на регистъра по чл. 20. Вписването съдържа изрично отбелязване, че е извършено по преходния регистрационен режим. **(5)** Вписването по ал. 4 не дава право за извършване на задължителен финансов одит и не представлява регистрация като регистриран одитор или одиторско дружество по общия ред. **(6)** Когато информацията по ал. 1 не бъде предоставена в определения срок или не удостоверява изпълнението на изискванията на тази разпоредба, Комисията отказва вписването с мотивирано решение. **(7)** Отказът за вписване и заличаването на вписване подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. **(8)** Вписването се заличава служебно след изтичане на 31 декември 2030 г., освен ако правото на Европейския съюз не предвижда друго.“** Този текст трябва да бъде съобразен с точната структура на чл. 23 и чл. 20 от действащия закон, но е по-пълен и правно сигурен.		

				VII. Допълнителни предложения извън пряко предложените параграфи **1. Преглед на чл. 23** Тъй като § 4 изрично изключва прилагането на чл. 23, ал. 1–6, следва да се провери дали: • ал. 7 вече съдържа всички последици за трети държави; • ал. 8, ако е приложима за одитори по устойчивостта, не противоречи на преходния режим; • препратките към чл. 45 от Директива 2006/43/ЕО са актуални след измененията с Директива (ЕС) 2026/470.	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество.
				2. Преглед на чл. 20 и публичния регистър Необходимо е да се уреди отделна категория за: • регистрирани одитори по финансов одит; • регистрирани одитори по устойчивостта; • одитори и одиторски дружества от трети държави по преходния режим. Тези категории не следва да се смесват, тъй като правата и надзорният режим са различни.	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество. Правата и надзорният режим са уредени, като са въведени в пълната изискванията на Директива 2006/43/ЕО.
				3. Преглед на надзора и качеството Директивата допуска преходното освобождаване от обичайния надзорен режим. Това трябва да бъде ясно отразено в закона, за да не възникне противоречие между: • преходното освобождаване по чл. 45, параграф 5б; • общите правомощия на Комисията; • инспекциите и проверките по закона; • санкционните разпоредби. Следва да се посочи, че преходното вписване не подлежи на пълния режим на надзор и санкции, освен доколкото е необходимо за	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество. В ал. 1 на параграф 4 от законопроект изрично е посочено, че изискванията на чл. 23, ал. 1 – 6 не се прилагат по отношение на одиторските доклади за извършени ангажименти за

				проверка на достоверността на предоставената информация и законосъобразността на издадените доклади. **VIII. Заключение** Проектът е необходим, но в настоящия му вид не е достатъчно прецизен за приемане. Основните слабости са: 1. механично изменение на чл. 3а, ал. 4 без пълно съобразяване с новата европейска уредба; 2. непълно транспониране на изискванията за ключов партньор по устойчивостта; 3. липса на изрична регламентация на ресурсите, персонала и професионалната отговорност; 4. прекомерно и неясно разширяване на изискуемата информация от одитори от трети държави; 5. липса на ясно ограничаване на режима до предприятия от трети държави, чиито ценни книжа са допуснати до регулиран пазар в ЕС; 6. липса на процедура за отстраняване на непълноти;		изразяване на сигурност относно годишното или консолидираното отчитане по устойчивостта, изготвени за финансовите години, започващи през периода от 1 януари 2025 г. до 31 декември 2030 г., за одитор или одиторско дружество от трета държава, вписани по реда на преходния режим.

				7. липса на срок за произнасяне; 8. липса на уредба на обжалването, заличаването и последиците от отказа; 9. недостатъчно ясно разграничаване между преходното вписване и общата регистрация като одитор; 10. терминологични и законодателно-технически неточности. **Препоръчителната позиция е проектът да бъде подкрепен по принцип, но да бъде върнат за съществена редакция**, като § 1, § 2 и § 4 бъдат преработени в съответствие с действителния текст и цел на Директива (ЕС) 2026/470. Особено важно е преходният режим да бъде едновременно ефективен, ограничен до предвидения от правото на ЕС обхват и достатъчно гарантиращ правната сигурност на предприятията, одиторите и Комисията.	**Не се приема**	Законопроектът въвежда в българското законодателство изсиквманията на директивата в пълнота.
2.	01.10.2026 г. Получено по ел. поща и официално, вх. № 15-00-117. Не са декларирани данни дали АИКБ действа от свое име или защитава позиция от името на друго лице/група лица.	Асоциация на индустриалния капитал в България (АИКБ)	☐ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	АИКБ подкрепя предложените изменения, свързани с отчитането на устойчивостта. Проектът предвижда задължителното отчитане да се прилага за предприятия, които едновременно надвишават 450 млн. евро нетни приходи от продажби и 1 000 души средна численост на персонала. Това ще изведе значителен брой предприятия извън обхвата на задължителното отчитане и е правилна стъпка към възстановяване на принципа на пропорционалност. Особено важна за АИКБ е защитата на малките и средните предприятия, които са доставчици на големи дружества, задължени да изготвят устойчивост на отчетност. Проектът въвежда категория „защитено предприятие“ и изрично дава възможност такова предприятие да откаже предоставянето на информация, надхвърляща доброволните стандарти, а договорни клаузи,	**Не се приема**	Предложенията по същество се отнасят до регламентиране отчитането на устойчивостта, което е предмет на уреждане със Закона за счетоводството.

				задължаващи го да предоставя повече информация за целите на отчитането на устойчивостта са необвързващи. Формалното освобождаване на МСП от задължение за отчетност би било безпредметно, ако големите предприятия могат просто да прехвърлят собствените си информационни задължения към доставчиците си по веригата на стойността. АИКБ настоява да не се въвеждат национални изисквания над минимално необходимите съгласно европейското право и защитата на МСП да не бъде заобикаляна чрез подзаконови актове или договорна практика. АИКБ смята, че принципно правилно е изискването за разумна сигурност да бъде заменено с режим на ограничена сигурност при верифицирането на информацията за устойчивостта, тъй като самата Директива (ЕС) 2026/470 е насочена към по-пропорционална рамка и намаляване на прекомерните административни и финансови разходи при отчитането на устойчивостта. Наред с принципната ни подкрепа за измененията считаме, че следва да бъде осигурен допълнителен преходен период за предприятията от т.нар. „първа вълна“, които продължават да попадат в обхвата на задължителното отчитане. Съществените промени в европейската рамка и стандартите бяха направени в хода на самата 2026 г., когато предприятията вече трябваше да организират събирането на данни, вътрешните контроли, процесите по веригата на стойността и подготовката за независима проверка. Изборът между старите и преработените стандарти не решава този практически проблем, тъй като и в двата случая липсва пълен отчетен период при предварително известни и окончателни правила. Допълнително следва да се отчете, че		

				ангажиментът за сигурност по устойчивостта изисква изричен избор на регистриран одитор от компетентния орган на предприятието, а самите одитори също се нуждаят от време за подготовка и планиране на ангажимента. Поради това АИКБ предлага първият задължителен отчет за устойчивостта по променената рамка за предприятията от „първата вълна“, които остават в нейния обхват, да бъде за отчетната 2027 г. Това ще намали еднократната административна тежест и ще позволи първият отчет да бъде изготвен върху данни, събирани последователно през целия отчетен период.		
3.	12.10.2026 г. Получено чрез Портала за обществени консултации	Даниел Топалов	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**1. След § 1 чл. 3а, ал. 4 ще препраща към втората алинея на чл. 26а, параграф 3 от Директива 2006/43/ЕО, която след Директива (ЕС) 2026/470 не съдържа стандарти, а само изискванията към тях** Разпоредба: § 1 (чл. 3а, ал. 4 — задължителният ангажимент и Европейските стандарти за изразяване на сигурност). Действащият чл. 3а, ал. 4 препраща към стандартите, „приети от Европейската комисия съгласно чл. 26а, параграф 3, ал. 2 от Директива 2006/43/ЕО“. В предходната редакция втората алинея уреждаше стандартите за разумна сигурност. Чл. 1, т. 3 от Директива (ЕС) 2026/470 заменя целия параграф 3: стандартите за ограничена сигурност са в първата алинея („Не по-късно от 1 юли 2027 г. Комисията приема делегирани актове … за да предвиди стандарти за изразяване на ограничена сигурност“), а втората алинея гласи само „Комисията приема стандартите за изразяване на ограничена сигурност, посочени в първа алинея, като гарантира, че стандартите: а) са	**Приема се**	

				разработени в условията на надлежен процес…“. Ако се замени само думата „разумна“, законът ще говори за стандарти за ограничена сигурност, „приети … съгласно чл. 26а, параграф 3, ал. 2“, каквито по тази алинея не се приемат. Препратката към целия параграф 3 е вярна при всяка редакция на алинеите му. В тази част се присъединявам към предложената от Димитър Барбуков (27.09.2026 г., 13:02 ч., т. II.1) редакция „съгласно чл. 26а, параграф 3“. **Предложение № 1.** В § 1 накрая се добавя „а думите „чл. 26а, параграф 3, ал. 2“ се заменят с „чл. 26а, параграф 3““, така че § 1 придобива вида: „§ 1. В чл. 3а, ал. 4 навсякъде думата „разумна“ се заменя с „ограничена“, а думите „чл. 26а, параграф 3, ал. 2“ се заменят с „чл. 26а, параграф 3“.“		
				2. Проектът не въвежда чл. 1, т. 4, буква „а“ от Директива (ЕС) 2026/470 — управителните органи на одиторските дружества от трети държави остават задължени да покриват изискванията за изпит и стаж по устойчивостта Разпоредба: нов параграф (чл. 23, ал. 3, т. 1 във връзка с ал. 8 ЗНФОИСУ — вписване на одиторски дружества от трети държави за целите на изразяването на сигурност по устойчивостта). Чл. 45, параграф 5, втора алинея, буква а) от Директива 2006/43/ЕО в редакцията по чл. 1, т. 4, буква „а“ от Директива (ЕС) 2026/470 изисква мнозинството от членовете на управителния орган на одиторското дружество от трета държава да отговаря на изисквания, равностойни на чл. 4–10, „с изключение на член 7, параграф 2, член 8, параграф 3 и член	**Не се приема**	Вписването в регистъра на одиторите по устойчивостта по реда на преходния режим става при специални условия – без да се прилагат изискванията за успешно полагане на изпити от кандидатите, за квалификация и опит на членовете на органите за управление, така както предвижда параграф 5б от Директива 2006/43/ЕО – „Държавите членки не прилагат параграфи 1 – 5а по отношение на

				10, параграф 1, втора алинея“ — т.е. без изпита и осеммесечното практическо обучение по устойчивост. Чл. 23, ал. 3, т. 1 ЗНФОИСУ изисква три четвърти от членовете на органите на управление да отговарят на изисквания, равностойни на „чл. 13 – 19 и чл. 20, ал. 2“, и по силата на ал. 8 се прилага „съответно“ за одиторите по устойчивостта. Този обхват включва чл. 18, ал. 4 (изпитите по чл. 19а и осем месеца практическо обучение по устойчивост). Мотивите заявяват „пълно хармонизиране на закона с промените в Директива 2006/43/ЕО“ и транспониране на чл. 1 от директивата, но нито един параграф не съответства на чл. 1, т. 4, буква „а“. Срокът за транспониране е 19.03.2027 г. (чл. 5, параграф 1 от Директива (ЕС) 2026/470), а изменението е постоянно — не е обхванато от преходния режим по § 4, който изтича през 2030 г. Изискването за одиторите, които извършват ангажимента (буква б) от същата алинея), не се засяга. **Предложение № 2.** Създава се § 2а: „§ 2а. В чл. 23 се създава ал. 9: „(9) При вписване на одиторско дружество от трета държава за целите на изразяването на сигурност по устойчивостта изискванията на чл. 18, ал. 4 и чл. 19а не се прилагат по отношение на членовете на органите на управление по ал. 3, т. 1.““		докладите за изразяване на сигурност относно годишното или консолидираното отчитане във връзка с устойчивостта, изготвени за финансовите години, започващи през периода от 1 януари 2025 г. до 31 декември 2030 г., когато съответният одитор или одиторско дружество от трета държава предостави на компетентните органи на държавата членка …“.
				3. Преходният режим по § 4 изключва чл. 23, ал. 1, но не възпроизвежда обхвата ѝ — текстът може да се чете като облекчение за всеки одитор от трета държава и всеки доклад Разпоредба: § 4, ал. 1, текстът преди т. 1 (приложното поле на преходния регистрационен режим).	**Не се приема**	Преходният режим съгласно параграф 4 от проекта, така както е по параграф 5б от Директива 2006/43/ЕО, се отнася за одитори от трети страни, **които не са вписани в**

				Чл. 23, ал. 1 ЗНФОИСУ определя кои одитори от трети държави подлежат на вписване: тези, които представят доклад за „дружество, учредено извън Европейския съюз, чиито прехвърляеми ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар в страната“. § 4, ал. 1 изключва прилагането на „чл. 23, ал. 1 – 6“, включително на ал. 1, и не посочва обхвата. Чл. 45, параграф 5б от Директива 2006/43/ЕО е част от чл. 45, който се отнася до докладите по параграф 1 — съображение 6 от Директива (ЕС) 2026/470 изрично ограничава облекчението до одиторите на „субекти от трети държави, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в държава членка“. Присъединявам се към констатацията на Димитър Барбуков (27.09.2026 г., т. III.2 и IV.4) и предлагам редакция, която препраща към вече съществуващото определение, вместо да го преписва. **Предложение № 3.** В § 4, ал. 1 след думите „годишното или консолидираното отчитане по устойчивостта“ се добавя „на дружества по чл. 23, ал. 1“.		**регистъра по чл. 20 ЗНФОИСУ** като одитори от трети страни по отношение на ангажименти за изразяване на сигерност по устойчивостта по отчети на дружества със седалище на територията на страната за финансовите години, започващи през периода от 1 януари 2025 г. до 31 декември 2030 г.
				4. § 4, ал. 2 отказва вписване при липса на данни, които чл. 45, параграф 5б от Директива 2006/43/ЕО не изисква Разпоредба: § 4, ал. 2, изречение второ (основанието за отказ от вписване). Чл. 45, параграф 5б, първа алинея, буква а) изисква само „името и адреса на одитора или одиторското дружество от трета държава и информация за неговата правна структура“. Втората алинея урежда последицата изчерпателно: „При получаване на информацията, посочена в първа алинея,	**Приема се**	

				компетентните органи на държавата членка регистрират …“ и не регистрират само „Ако част от информацията, посочена в първа алинея, не е предоставена“. Проектът добавя в § 4, ал. 1, т. 1 и 2 „данни за регистрация в третата държава, адрес за връчване на съобщения в страната, електронен адрес за уведомяване, телефон, интернет страница, ако е приложимо, и персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване … ако е приложимо“ — списъкът е пренесен от съдържанието на регистъра по чл. 21, ал. 2, т. 1 и ал. 3, т. 5 ЗНФОИСУ — и в ал. 2 отказва вписване, „ако цялата или част от информацията по ал. 1 не е предоставена“. Така липсата на телефон или на данни за регистрация в третата държава става основание за отказ, което директивата не допуска. Това не е упражняване на опция, а отклонение извън рамката на акта на ЕС. Редакцията по-долу запазва данните като съдържание на регистъра, без да ги прави условие за вписване. Присъединявам се към Димитър Барбуков (27.09.2026 г., т. III.3 и IV.3). **Предложение № 4.** В § 4, ал. 2 изречение второ се изменя така: „Ако информацията по ал. 1, т. 3 – 7 или имената, съответно наименованието и правно-организационната форма, или адресът на одитора или одиторското дружество от трета държава не са предоставени, Комисията не вписва този одитор или одиторско дружество в регистъра по чл. 20.“		
				5. § 4, ал. 1, т. 1 и 2 изискват адрес „в страната“, докато директивата изисква адреса на одитора от трета държава	**Приема се**	

				Разпоредба: § 4, ал. 1, т. 1 и т. 2 (данните за одитора и за одиторското дружество). Чл. 45, параграф 5б, първа алинея, буква а) изисква „името и адреса“ на одитора или дружеството от трета държава — без изискване адресът да е в държавата членка на регистрацията. Одитор от трета държава по дефиниция може да няма адрес в България; изискването „адрес за връчване на съобщения в страната“ като единствен адрес прави облекчения режим неизпълним за него. **Предложение № 5.** В § 4, ал. 1, т. 1 и т. 2 думите „адрес за връчване на съобщения в страната“ се заменят с „адрес, адрес за връчване на съобщения в страната, ако има такъв“.		
				6. § 4 не определя срок, в който Комисията вписва или отказва вписване Разпоредба: § 4, ал. 2 (произнасянето на Комисията). Директивата задължава компетентния орган да регистрира „при получаване на информацията“. Срокът по чл. 20, ал. 5 ЗНФОИСУ („Комисията се произнася по заявлението по ал. 3 и 4 с мотивирано решение в 30-дневен срок“) се отнася само до заявленията по чл. 20, ал. 3 и 4, а не до информацията по § 4. Без препратка производството по преходния режим остава без срок, докато одиторските доклади на дружествата по чл. 23, ал. 1 се изготвят в сроковете за годишното отчитане. Присъединявам се към констатацията на Димитър Барбуков (27.09.2026 г., т. III.5), като вместо нов срок предлагам препратка към вече действащия.	**Приема се**	

				Предложение № 6. В § 4, ал. 2 се създава изречение трето: „Комисията се произнася в срока по чл. 20, ал. 5.“		
				7. § 4 урежда предоставянето на информация на Комисията, без да посочва канала, включително Системата за сигурно електронно връчване Разпоредба: § 4, ал. 1, текстът преди т. 1 („предостави на Комисията следната информация и/или документи“). Проектът изисква лицето да посочи профил в ССЕВ, „ако е приложимо“, но не урежда, че самата информация може да се подаде по този канал. Съгласно чл. 20, т. 1, буква „а“ от Закона за електронното управление (ред. ДВ, бр. 55/2026) подаването на електронни документи от гражданите и организациите се извършва чрез потребителски интерфейс, като „персонален профил, регистриран в информационна система за сигурно електронно връчване“, а съгласно чл. 26, ал. 5 от същия закон „подаването и връчването на документи по електронен път … се осъществява и чрез система за сигурно електронно връчване“. Чл. 95а ЗНФОИСУ вече предвижда връчване на решенията на Комисията чрез ССЕВ; подаването към Комисията по преходния режим остава без изричен електронен канал. **Предложение № 7.** В § 4 се създава ал. 3: „(3) Информацията и документите по ал. 1 могат да се предоставят и по електронен път, включително чрез Системата за сигурно електронно връчване, по реда на Закона за електронното управление.“	**Не се приема**	Редът за подаване на заявления за вписване в регистъра по чл. 20 ЗНФОИСУ се урежда с Наредба № 3/14.07.2020 г. за условията и реда за съставяне и поддържане на регистъра на регистрираните одитори, издадена от КПНРО.

				8. § 3 вписва цялата Директива (ЕС) 2026/470 сред въвежданите актове, докато законът въвежда само чл. 1 от нея Разпоредба: § 3 (нова т. 6 в § 2, ал. 1 от допълнителните разпоредби). Мотивите (раздел I) посочват, че проектът е изготвен „в съответствие с изискванията на чл. 1 на Директива (ЕС) 2026/470“; чл. 2–4 от директивата изменят Директива 2013/34/ЕС, Директива (ЕС) 2022/2464 и Директива (ЕС) 2024/1760 и се въвеждат с други закони (за чл. 2 — ЗИД на Закона за счетоводството, консултация № 12732-К). Същият § 2, ал. 1 в т. 3 вече използва точното позоваване „член 35 от Директива 2013/34/ЕС“. Разпоредбата служи за уведомяване на Европейската комисия за националните мерки по чл. 5, параграф 1 от директивата и следва да посочва точно транспонираната част. **Предложение № 8. В § 3, в текста на т. 6 думите „6. Директива (ЕС) 2026/470“ се заменят с „6. член 1 от Директива (ЕС) 2026/470“.**	**Не се приема**	С проекта се въвеждат относимите към изразяването на сигурност изисквания на Директива (ЕС) 2026/470.
				9. Бележки по оценката на въздействието — технически грешки в наименованията Разпоредба: частична предварителна оценка на въздействието, раздел 3 и раздел 7. Раздел 3, втори булет, гласи: „по данни от интернет страницата на Комисията за контрол над регистрираните одитори към 08.09.2026 г.“. Органът по закона е Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори — така е посочен и в реквизитите на същата оценка („главен секретар КПНРО“) и в раздел 3, шести булет. Раздел 7 гласи: „становището на дирекция „Модернизация на администрацията“	**Приема се**	

				в администрацията на Министерския съвет“, докато становището е подписано от „И. Ф. ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „КООРДИНАЦИЯ И МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА““, както е посочено и в мотивите (раздел VI). **Предложение № 9.** В раздел 3 на оценката на въздействието думите „Комисията за контрол над регистрираните одитори“ се заменят с „Комисията за публичен надзор над регистрираните одитори“.		
				10. Предложение № 10. В раздел 7 на оценката на въздействието думите „дирекция „Модернизация на администрацията““ се заменят с „дирекция „Координация и модернизация на администрацията““.	**Приема се**	
				11. Технически бележки по проекта Разпоредба: § 4, ал. 1, т. 5: „които са били приложени при изпълнението за ангажимента за сигурност по устойчивостта“. **Предложение № 11. В § 4, ал. 1, т. 5 думите „при изпълнението за ангажимента“ се заменят с „при изпълнението на ангажимента“.**	**Приема се**	
				12. Разпоредба: § 2, ал. 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на закона, която § 3 от проекта допълва: „1. Директива 2006/43/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. …“. Директивата е с означение „2006/43/ЕО“, както е цитирана в чл. 3а, ал. 4 от закона и в § 3 от проекта. **Предложение № 12. В § 3 се създава изречение второ: „В т. 1 думите „Директива**	**Приема се**	

				2006/43/ЕС“ се заменят с „Директива 2006/43/ЕО“.“		
				На основание чл. 26, ал. 5 от Закона за нормативните актове моля всяко от изложените по-горе възражения, бележки и предложения да бъде разгледано и отразено в справката за постъпилите предложения като отделна позиция, по посочения пореден номер, с изрични самостоятелни мотиви за приемането или отхвърлянето му, без обединяване или общ отговор по няколко точки. При квалификация „приема се“ моля да бъде посочен конкретният текст от акта, в който предложението е отразено — съответно член, алинея и точка, а при акт с таблична структура — приоритет, мярка и наименование на колоната. Уточнявам, че отбелязване „приема се по принцип“, при което текстът на акта остава непроменен, ще бъде тълкувано от подателя като неприемане по смисъла на чл. 26, ал. 5 от Закона за нормативните актове, което поражда задължение за мотивирана обосновка. Уведомявам, че при отразяване на бележките без самостоятелни мотиви по всяка позиция или при квалификация „приема се по принцип“ без посочен изменен текст, изложените предложения ще бъдат подадени повторно като предложение по чл. 107, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, по което на основание чл. 118 АПК се дължи мотивирано произнасяне в двумесечен срок със съобщаване на подателя.		
4.	25.10.2026 г.	Desislava Beleva	☒ Лицето действа от свое име	**1. Подкрепа за посоката на измененията** Подкрепям съобразяването на националната уредба с Директива (ЕС) 2026/470,	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество.

	чрез Портала за обществени консултации		☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	включително предвиденото в § 1 прилагане на ограничена степен на сигурност при задължителните ангажименти по устойчивостта. Пропорционалността на изискванията следва да бъде съчетана с необходимата компетентност и качество на проверката.		
				2. Редакционна бележка по § 1 Предлагам да бъде прецизирана и препратката в чл. 3а, ал. 4 към чл. 26а, параграф 3, ал. 2 от Директива 2006/43/ЕО, като позоваването бъде към параграф 3 в неговата цялост. След изменението с Директива (ЕС) 2026/470 първата алинея урежда приемането на стандартите за ограничена сигурност, а втората определя изискванията към тяхното разработване и качество.	**Приема се**	
				3. Предложение относно практическото прилагане Действащият закон вече предвижда осигуряване на необходимите знания и ресурси и използване на външни експерти. Предлагам при последващата работа по прилагането му да бъдат обсъдени практически насоки и съвместни обучения за използване на специализирана експертиза според характера и сложността на ангажимента. Информацията за устойчивост обхваща въпроси, които могат да изискват икономически, екологични, социални, правни и технически знания. Съчетаването им е важно както при изготвянето на отчетите, така и при независимата им проверка. То подпомага качествената оценка на информацията и професионалната преценка на регистрираните	**Не се приема**	Бележката не съдържа предложение по същество.

				одитори при запазване на тяхната отговорност и спазване на изискванията за независимост. В България е натрупан образователен и професионален капацитет в областта на устойчивото управление и отчитането на устойчивостта. Тези знания и практически опит имат потенциал да бъдат използвани при прилагането на нормативната уредба чрез сътрудничество. Този диалог би подпомогнал прилагането на изискванията с внимание към качеството, практическата полезност и разходите за предприятията.		